

Злѣкъ мѣ съ сѣрдце превори,
Начена да и говори:

Анкеле младо момиче,
Бѣло пролѣтно кокиче!

Отъ Бога съ хубость дарена,
Дѣша ми ѣ за тебе ранена;

Двама сме лика прилика,
Като два стрѣжа Англика,

Като два цвѣта зелени
Вдинѣ за други родени;

Ако не ми си дѣшманка
Стани ми вѣрна стѣпанка,

Азъ въ тебе животъ намирамъ
А безъ тебе да знашъ умирамъ.

— Йорданчо брате Йордане!

Хатъ рѣ да не ти остане

Какво да дѣмамъ не знаи-ж,

И ази искамъ желай-ж,

На твой-тъ десни рѣчицѣ

Богъ да предамъ дѣшицѣ.